

Advies nr 23/2013 van 26 juni 2013

Betreft: advies m.b.t. het ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de criteria op basis waarvan gegevens als authentieke gegevens kwalificeren in uitvoering van de wet van 15 augustus 2012 houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator (CO-A-2013-010)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de heer Hendrik Bogaert, Staatssecretaris voor Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Diensten, ontvangen op 22/05/2013;

Gelet op het verslag van Willem Debeuckelaere;

Brengt op 26 juni 2013 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. Artikel 27, § 2, a), van de wet van 15 augustus 2012 *houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator*, hierna de wet, bepaalt dat de Koning op voorstel van het coördinatiecomité en na advies van de Commissie bij in ministerraad overlegd besluit de criteria vaststelt op basis waarvan gegevens als authentieke gegevens kwalificeren.

2. Artikel 2, 5°, van de wet definieert een authentiek gegeven als volgt: "*gegeven dat door een instantie ingezameld en beheerd wordt in een gegevensbank en geldt als uniek en oorspronkelijk gegeven over de desbetreffende persoon of rechtsfeit, zodanig dat andere instanties ditzelfde gegeven niet meer hoeven in te zamelen*". In haar advies nr. 41/2008 van 17 december 2008 vestigde de Commissie (punten 24 -27) de aandacht op dat een dergelijke omschrijving op zich niet volstaat om te bepalen welk gegeven een authentiek gegeven is:

"In het licht hiervan moeten dus met het oog op de toepassing van de definitie een aantal criteria – waaronder kwaliteitsvereisten, het feit dat een gegeven door één instantie wordt ingezameld, is geen garantie dat dit gegeven correct is - worden uitgewerkt aan de hand waarvan kan getoetst worden of een gegeven daadwerkelijk authentiek is".

3. Het ontwerpbesluit waaromtrent thans het advies wordt ingewonnen, komt aan deze bekommernis tegemoet. Het somt daartoe in artikel 1 elf criteria op, regelt in artikel 2 de tarifiering voor de verstrekking van authentieke gegevens en legt in artikel 3 de inwerkingtreding van het besluit vast.

II. ONDERZOEK

Enkele bedenkingen vooraf

4. Voor zover de Commissie kon vaststellen zijn de artikelen 24 tot en met 29 van de wet die handelen over het coördinatiecomité nog niet in werking getreden. Dit betekent dat er bijgevolg geen voorstel zoals voorgeschreven door artikel 27, § 2, a), van de wet aan de basis van het huidige ontwerp ligt.

5. N.a.v. het overlopen van de voorgestelde criteria wordt vastgesteld dat het coördinatiecomité een centrale rol wordt toebedeeld bij de concrete invulling van die criteria. Een en ander zal immers gebeuren overeenkomstig procedures goedgekeurd en/of vastgesteld door dit comité. Dit wordt trouwens bevestigd door het verslag aan de Koning: (...) *de vaststelling van de*

criteria om gegevens als authentieke gegevens te kwalificeren alsmede de kwalificatie zelf wordt in handen gegeven van het coördinatiecomité (...).

6. Artikel 27, § 1, van de wet omschrijft de bevoegdheden van het coördinatiecomité. Het verleent in hoofdzaak adviezen en kan daarnaast ook aanbevelingen uitbrengen. De vraag is in hoeverre dit coördinatiecomité beslissingen kan treffen? Volgens artikel 27, § 1, tweede lid beraadslaagt het coördinatiecomité over initiatieven ter bevordering van de samenwerking binnen het netwerk en die bijdragen tot een rechtmatige en vertrouwelijke behandeling van de gegevens opgenomen in het netwerk. Beraadslagen is geen synoniem van beslissen maar eerder van overleggen, delibereren.

7. Als men het coördinatiecomité dergelijke ruime beslissingsbevoegdheid wil geven, vereist dit dan niet dat in een koninklijk besluit in toepassing van artikel 44 van de wet dan wel in een koninklijk besluit bedoeld in artikel 45 van de wet (aanvulling van bestaande wettelijke bepaling) de beslissingsbevoegdheid van dit comité wordt omschreven?

8. Daarenboven is het krachtens artikel 27, § 2, b), van de wet hoe dan ook de Koning die bepaalt welke gegevens als authentiek in de zin van de wet kwalificeren en niet het coördinatiecomité. De Koning kan de bevoegdheid die de wetgever aan hem delegerde niet sub-delegeren.

9. Vooraleer over te gaan tot de detailbespreking van de criteria geeft de Commissie de volgende bedenkingen mee ter overweging:

- De criteria zijn van toepassing op een welomlijnde doelgroep, namelijk de participerende "federale overheidsdiensten" met uitzondering van diegene die deel uitmaken van het netwerk van de sociale zekerheid. Die sector hanteert zijn eigen criteria en procedures. Daarnaast werken de gemeenschappen en gewesten eigen criteria en procedures uit¹. Vermits gegevensstromen niet beperkt blijven tot eenzelfde doelgroep, is er nood aan een systeem of procedure van wederzijdse erkenning van authentieke gegevens/bronnen.
- Artikel 12 van de wet bepaalt dat de via de federale dienstenintegrator meegedeelde gegevens bewijskracht genieten tot bewijs van het tegendeel². De bewijskracht (*la foi due*)

---

¹ Ter illustratie kan verwezen worden naar de artikelen 2, 2°, 3 en 4 van het Vlaams decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronisch bestuurlijke gegevensverkeer*. Ter uitvoering van het decreet werd het besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 2009 *houdende de uitvoering van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*, genomen dat in hoofdstuk II de procedure voor de erkenning van authentieke gegevens bronnen vaststelt (zie ook hoofdstukken III en IV).

² Er zijn gelijkaardige bepalingen terug te vinden in:

- artikel 4, derde lid, van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen: "De gegevens die het Rijksregister opneemt en bewaart krachtens artikel 3, eerste en tweede lid, gelden tot **bewijs** van het tegendeel"*.

van een akte bestaat uit de vereiste eerbiediging van hetgeen daarin schriftelijk is vastgelegd (...) ongeacht de wettelijke bewijswaarde of zelfs de bewijswaarde die daaruit kan of moet worden afgeleid. De rechter mag de termen van de akte niet miskennen³.

Bewijskracht is niet te verwarren met bewijswaarde die in 2 betekenissen voorkomt:

- wettelijke bewijswaarde (force probante): de mate waarin een akte of een gegeven volgens de wet bewijs oplevert en waardoor de rechter gebonden is;
- bewijswaarde (valeur probante): in de zin van het vertrouwen, het krediet, de ernst die de rechter in geweten kan hechten aan een gegeven, geschrift (...)⁴.

Het is dus aangewezen dat men bij de beoordeling van het authentiek karakter van een gegeven oog heeft voor dit onderscheid en dat gegevens met de grootste bewijskracht en wettelijke bewijswaarde in beginsel de voorkeur genieten. Dit betekent dat er een aftoetsing aan de relevante regelgeving zal moeten gebeuren.

10. De Commissie stelt vast dat sommige criteria inhoudelijk van aard zijn en andere procedureel. Een cumulatie van procedures kan er in de praktijk toe leiden dat de erkenning van een authentiek gegeven zeer tijdrovend en omslachtig wordt waardoor instanties afhaken. Dit is vanuit WVP-standpunt nefast: bij gebrek aan erkende authentieke gegevens zal er naar alternatieven worden gezocht die niet altijd kwaliteitsvol zijn.

11. Met het oog op een vlotte verwerving van de kwalificatie authentiek gegeven is het aangewezen om een onderscheid te maken tussen enerzijds inhoudelijke criteria die bepalen of een gegeven als authentiek kan worden bestempeld en anderzijds de procedurele criteria die in acht moeten worden genomen van zodra de erkenning werd bekomen.

12. In randnummer 5 van de aanbeveling uit eigen beweging van de Commissie nr. 09/2012 van 23 mei 2012 *in verband met authentieke gegevensbronnen in de overheidssector*, worden de basiskennmerken van authentieke bonnen en dus bij uitbreiding van authentieke gegevens naar voor geschoven, namelijk:

-
- artikel 14bis, eerste lid, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid: "De sociale gegevens die met tussenkomst van de Kruispuntbank op een elektronische wijze worden meegedeeld door of aan instellingen van sociale zekerheid of personen tot wie het geheel of een deel van de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen met toepassing van artikel 18, werd uitgebreid alsook hun weergave op een leesbare drager, hebben dezelfde **bewijswaarde** als ze zouden hebben indien ze op een papieren drager waren meegedeeld".

³ P. De Baets, *Getuigenverhoor in privaatrechtelijke geschillen*, APR, 2000, nrs 126 – 132; M. Bockstaele, *Proces-verbaal*, Maklu, 1999, nrs 174 – 177.

⁴ P. De Baets, *Getuigenverhoor in privaatrechtelijke geschillen*, APR, 2000, nrs 126 – 132; M. Bockstaele, *Proces-verbaal*, Maklu, 1999, nrs 174 – 177.

- a. *"de bron geldt als dé referentie om welbepaalde gegevens te bekomen en zij biedt specifieke garanties ten aanzien van de juistheid, de volledigheid en de beschikbaarheid van deze gegevens;*
- b. *burgers en ondernemingen hoeven deze gegevens in principe enkel aan te leveren aan deze bron (eventueel via een andere instantie die instaat voor de inzameling en/of de validatie van de gegevens);*
- c. *alle andere overheidsinstanties vragen deze gegevens op bij deze bron zodat zij niet meer elk afzonderlijk dienen in te staan voor het verzamelen van dezelfde informatie; een authentieke bron vervult aldus voor meerdere doeleinden een spilfunctie".*

13. Het is aangewezen dat men zich op deze kenmerken baseert voor de erkenning. De in het ontwerpbesluit vermelde procedurele criteria worden best geformuleerd als voorwaarden waaraan de erkende authentieke bron geleidelijk aan moet voldoen.

14. Tot slot vestigt de Commissie er de aandacht op dat men niet uit het oog mag verliezen dat een variabele met dezelfde naam, bijvoorbeeld gezinssamenstelling, van betekenis kan verschillen al naargelang de authentieke bronnen waarin ze werd opgenomen (bijvoorbeeld gezinssamenstelling in het Rijksregister is niet hetzelfde als gezinssamenstelling bij kinderbijslag). Dit moet tot uiting komen in de beschrijving die wordt gegeven.

Ten gronde

15. Hierna worden de in het ontwerpbesluit opgenomen criteria besproken, los van de voorafgaande bedenkingen. Het doeleinde van dit besluit bestaat erin om in alle transparantie de criteria te bepalen op basis waarvan gegevens de kwalificatie "authentiek gegeven" zal worden verleend. Uit het verslag aan de Koning blijkt dat dit besluit het fundering vormt op basis waarvan het coördinatiecomité naderhand concrete voorstellen zal doen aan de Koning om bepaalde gegevens als authentieke gegevens in de zin van de wet, vast te stellen.

16. Door dit ontwerp wil men de kritiek die de Commissie in punt 24 van haar advies nr. 41/2008 formuleerde, namelijk een gebrek aan transparantie, ontzenuwen. In de mate dat de criteria worden omschreven, waarbij men ook oog had voor de aanbeveling nr. 09/2012 vormt dit ontwerp inderdaad een stap naar transparantie. Er wordt echter vastgesteld dat de invulling van deze criteria in belangrijke mate in handen wordt gelegd van het coördinatiecomité. De daadwerkelijke transparantie zal uiteindelijk afhangen van de mate waarin dit comité zijn gemotiveerde beslissingen bekend maakt.

17. Zoals gezegd worden in artikel 1 van het ontwerp 11 criteria opgesomd die bepalen of een gegeven al dan niet als authentiek kan worden geklasseerd. Het is echter niet duidelijk of al deze criteria moeten gerespecteerd worden dan wel of het volstaat dat een aantal ervan wordt in acht genomen. Lectuur van het verslag aan de Koning leert dat het cumulatieve criteria betreft. De Commissie stelt zich echter de vraag of hierdoor niet het risico wordt gelopen dat heel wat gegevens uit de boot zullen vallen omdat ze op één of ander punt tekort schieten. Er zou kunnen overwogen worden het coördinatiecomité de mogelijkheid te bieden om op gemotiveerde wijze gegevens die de authentieke drempel niet halen, toch tijdelijk dergelijke erkenning te verlenen in afwachting dat de door dit comité te bepalen maatregelen worden getroffen met het oog op een definitieve erkenning.

1° de registratie van het gegeven is bij of krachtens de wet voorgeschreven

18. Volgens het verslag aan de Koning is dit vooral een instrument om te selecteren in gegevensregistraties verricht door andere instanties dan overheden. Concreet betekent dit dat "niet-overheidsgegevens" die in aanmerking kunnen komen als authentiek gegeven beperkt zijn tot deze die met het oog op een welbepaald reglementair doeleinde worden verzameld. De gegevens die een "niet-overheidsinstantie" voor een ander dan een reglementair doeleinde WVP-conform verwerkt, komen dus niet in aanmerking.

19. Gelet op het feit dat dit een objectief criterium vormt dat toelaat om een eerste selectie te maken, roept dit geen bijzondere bedenkingen op. Verwerkingen gesteund op reglementaire bepalingen zullen, voor zover het niet gevoelige gegevens betreft, immers gerechtvaardigd zijn vermits ze gebaseerd zullen zijn op artikel 5, eerste lid, c), e) of f), WVP. In de mate dat het gevoelige gegevens betreft, zal het gerechtvaardigde verwerkingen betreffen in de mate dat de gesteund zijn op artikelen 6, § 2, 7, § 2 en 8, § 2, WVP.

20. Zoals het criterium thans is geformuleerd, zou de indruk kunnen ontstaan dat alleen gegevens waarvan de registratie uitdrukkelijk door of krachtens een wet is voorgeschreven, in aanmerking komen voor erkenning. Teneinde duidelijk aan te geven dat dit niet het geval is, suggereert de Commissie een aanpassing van de formulering van dit criterium, namelijk: "*De registratie vloeit voort uit opdrachten door of krachtens de wet*".

2° er is een instantie aangewezen die voor de inzameling, het beheer en de terbeschikkingstelling van het gegeven instaat en daar verantwoordelijkheid voor neemt

21. In punt 15 van haar aanbeveling nr. 09/2012 stelde de Commissie dat gegevens zoveel mogelijk eenmalig moeten worden ingewonnen om de eenvoudige reden dat het verzamelen van

eenzelfde gegeven door verschillende instanties onvermijdelijk leidt tot divergenties met dus onduidelijkheid: welk gegeven is correct?

22. Een verantwoordelijke voor de verwerking staat krachtens artikel 4, § 1, 4°, WVP in voor de nauwkeurigheid van de gegevens die hij verwerkt. Voor de correcte uitoefening van zijn opdrachten (belang) zal de nauwkeurigheid van sommige persoonsgegevens zwaarder doorwegen dan andere wat wordt weerspiegeld in de tijd en middelen die worden geïnvesteerd in de controle ervan.

23. Vermits het de bedoeling is dat derden bij hun werkzaamheden in de mate van het mogelijke een beroep doen op authentieke gegevens, is het essentieel dat deze laatste betrouwbaar en dus kwalitatief hoogstaand zijn. Wanneer er een keuze moet worden gemaakt tussen verschillende verantwoordelijken voor de verwerking die hetzelfde gegeven verzamelen, ligt het voor de hand dat de voorkeur moet uitgaan naar de verantwoordelijke die de meeste garanties biedt inzake nauwkeurigheid.

24. Uit het verslag aan de Koning blijkt dat de aanwijzing van de instantie zal gebeuren door het coördinatiecomité. Gelet op de impact van deze aanwijzing is het met het oog op transparantie aangewezen dat uitdrukkelijk in de tekst (artikel 1, 2°, van het ontwerp) wordt vermeld dat het coördinatiecomité deze aanwijzing doet.

25. Uit dit verslag blijkt tevens dat er de voorkeur aan wordt gegeven om de procedure en de afspraken die aan de aanwijzing voorafgaan niet in het ontwerp te preciseren. Het is inderdaad weinig praktisch om deze procedure en afspraken in een koninklijk besluit vast te leggen. Zoals de Commissie in punt 6 van haar aanbeveling nr. 09/2012 aangaf omvat de verwerking van een authentiek gegeven 4 fases: inzameling, validatie, beheer en terbeschikkingstelling. Deze fases worden niet noodzakelijk door eenzelfde instantie uitgevoerd (zie bijvoorbeeld Rijksregister: de gemeenten zorgen voor de inzameling en de validatie terwijl het Rijksregister instaat voor het beheer en de terbeschikkingstelling). De procedure en afspraken die leiden tot de aanduiding van een instantie zullen dus noodgedwongen variëren al naargelang wie betrokken is bij de 4 bovenvermelde fases.

26. Dit is echter geen reden om het coördinatiecomité *carte blanche* te geven. Op zijn minst moet worden gepreciseerd dat het comité zich bij de aanwijzing moet laten leiden door de mate waarin de andere criteria, die in het ontwerp worden opgesomd, worden vervuld.

27. Kan een instantie buiten haar wil om worden aangewezen? De omschrijving van het tweede criterium *in fine* "(...) en daar verantwoordelijkheid voor neemt" lijkt erop te wijzen dat de

aanduiding in beginsel gebeurt met de toestemming/goedkeuring van de instantie⁵. Wanneer de aanduiding geschiedt in gezamenlijk overleg met de betrokken instantie, weet men zich verzekerd van haar engagement om zich in te zetten om de criteria, die leiden tot de erkenning van een gegeven als authentiek blijvend te vervullen. Deze aanpak is te verkiezen boven deze van artikel 46 van de wet die de Koning de mogelijkheid biedt om rechten en plichten die voortvloeien uit deze wet uit te breiden tot niet participerende instanties⁶.

3° het gegeven is beschikbaar voor gebruik in werkprocessen van alle participerende overheidsdiensten voor zover gemachtigd

28. De eenmalige inzameling die inherent is aan het concept van authentiek gegeven heeft tot gevolg dat iedere derde die voor zijn werkzaamheden behoefte heeft aan dit gegeven het niet zelf inzamelt maar het – mits machtiging - raadpleegt en/of verkrijgt van diegene die werd aangewezen om het gegeven te verzamelen.

29. Dit veronderstelt dat de transparantie naar de potentiële gebruikers van de authentieke gegevens toe wordt verzekerd. In punt 24 van de aanbeveling nr. 09/2012 werd aanbevolen om de exacte omschrijving van de categorieën van gegevens die de authentiek bron beheert publiekelijk te maken. Uit de toelichting die in het verslag aan de Koning wordt verschaft, blijkt dat dit de draagwijdte is van het derde criterium. Door het ter beschikking stellen van een dienstencatalogo kan iedere potentiële afnemer nagaan of een bepaalde verantwoordelijke voor de verwerking over authentieke gegevens beschikt die voor hem dienstig kunnen zijn.

30. Gelet op het feit dat dit criterium een uitwerking is van een aanbeveling die de Commissie formuleerde, roept het vanuit WVP-perspectief geen bijzondere bedenkingen op.

4° een beschrijving van de kenmerken van het gegeven wordt ter beschikking gesteld volgens een model goedgekeurd door het coördinatiecomité

31. Dit criterium is relevant met het oog op het streven naar nauwkeurigheid en naar transparantie.

32. De Commissie neemt aan dat met kenmerken wordt bedoeld dat de samenstellende bestanddelen waaruit een gegeven is opgebouwd, duidelijk worden omschreven zodat potentiële gebruikers kunnen aftoetsen in hoeverre het gegeven of een aantal van de samenstellende

---

⁵ Ook de vermelding 'onderlinge afspraken die aan deze aanwijzing voorafgaan' in het verslag aan de Koning lijkt hierop te wijzen.

⁶ Men is niet van rechtswege een participerende overheidsdienst vermits het federale instanties in beginsel vrij staat om deel te nemen aan het netwerk dat door de federale dienstenintegrator wordt opgezet.

bestanddelen relevant zijn voor hun werkzaamheden. Zie in dit verband ook randnummer 18.f. van de aanbeveling nr. 09/2012:

"...Verder kan het in sommige gevallen aangewezen zijn om gegevens op te delen in meerdere subcategorieën in plaats van ze als één gegeven op te slaan. Het 'loonbegrip' in de sector Sociale Zekerheid is hier een goeie illustratie van: het is doelmatiger om de verschillende bestanddelen van het loon afzonderlijk te bewaren aangezien sommige componenten ervan in een bepaalde context deel uitmaken van 'het loon', terwijl dit in een andere context niet het geval is".

33. Het is nodig dat deze beschrijving volgens een bepaalde systematiek gebeurt. Als iedere verantwoordelijke instantie dit naar eigen goeddunken zou doen, bestaat het risico dat iedere verantwoordelijke een eigen – en dus niet noodzakelijk dezelfde - invulling geeft aan bepaalde termen en begrippen waardoor de potentiële afnemers zeer moeilijk wordt om te achterhalen of een gegeven voor hen al dan niet nuttig is. Het werken met authentieke gegevens zou erdoor op de helling komen te staan.

5° het gegeven wordt geregistreerd en beheerd volgens een procedure goedgekeurd door het coördinatiecomité

6° het gegeven is toegankelijk volgens een procedure goedgekeurd door het coördinatiecomité

7° voor het gegeven worden de kwaliteit, veiligheid en beschikbaarheid verzekerd volgens procedures goedgekeurd door het coördinatiecomité

34. Deze criteria formuleren enkele principes die erop gericht zijn om duidelijke systematiek, structuren en procedures vast te stellen die stabiel zijn doorheen de tijd en waardoor:

- gegevens steeds volgens dezelfde systematiek worden geregistreerd en beheerd wat hun betrouwbaarheid ten goede komt;
- de afnemers garanties hebben dat de wijze waarop gegevens toegankelijk zijn op stabiele wijze is vastgesteld zodat hun werkzaamheden niet nodeloos worden ontregeld en niet voortdurend aanpassingen en dus investeringen noodzakelijk zijn om de toegang open te houden.

35. Inzicht in de wijze waarop de kwaliteit en de veiligheid van de gegevens worden verzekerd, laat de potentiële afnemers toe om af te wegen of de geboden waarborgen – gering risico op onjuistheid of manipulatie door onbevoegden - voldoende zijn om over te gaan tot de integratie van deze gegevens in hun werkprocessen. Garanties dat gegevens 24/7 beschikbaar zijn is een must gelet op de impact op de werkzaamheden van alle afnemers.

8° voor het gegeven bestaan afspraken tussen de instantie en de participerende overheidsdienst die het gegeven wenst af te nemen volgens een model goedgekeurd door het coördinatiecomité

36. De Commissie ziet niet direct in welke mate dergelijke afspraken tussen de instantie en de afnemer van aard zijn om bij te dragen tot het authentiek karakter van een gegeven.

9° de gegevens worden zonder vergoeding ter beschikking gesteld behoudens wat wordt bepaald in artikel 2

37. Dit sluit aan bij randnummer 16.b. van de aanbeveling nr. 09/2012. Vergoedingen aanrekenen tussen overheidsdiensten komt immers neer op een vestzak-broekzak operatie vermits zowel de leverancier als de afnemer werken met overheidsgeld.

38. De Commissie is echter niet blind voor het feit dat het ter beschikking stellen van authentieke gegevens voor de verantwoordelijke voor de verwerking niet alleen bijkomende verplichtingen met zich brengt maar, daaraan verbonden, vaak ook bijkomende uitgaven (gaat dus ten koste van het budget dat beschikbaar is voor de corebusiness). Principiële kosteloosheid heeft echter zijn beperkingen en het is niet uit te sluiten dat het in sommige gevallen contraproductief zal werken, bijvoorbeeld doordat de verantwoordelijke voor de verwerking een erkenning van sommige van zijn gegevens als authentiek zal trachten te vermijden.

39. Dit zou vanuit WVP oogpunt nefast zijn omdat het de geïnteresseerde afnemers ertoe dwingt om op andere kanalen beroep te doen met alle gevolgen van dien - onder andere naar de betrouwbaarheid (correctheid – artikel 4, § 1, 4, WVP) van de gegevens - en met een potentieel sneeuwbaaleffect tot gevolg: bezwaren van de betrokkene omdat gesteund werd op onjuiste persoonsgegevens (hangt samen met artikel 12 WVP).

40. Artikel 2 van het ontwerp bevat een uitzondering op het principe van de kosteloosheid, namelijk wanneer er een *verdere verwerking* van het gegeven nodig is. Wat hiermee wordt bedoeld is niet duidelijk. Dit zou minstens in het verslag aan de Koning mogen verduidelijkt worden zodat een verantwoordelijke voor de verwerking kan inschatten of hij voor een tarief in aanmerking komt.

41. Volgens de ontwerptekst zal uiteindelijk het coördinatiecomité beslissen of er al dan niet een tarief mag worden aangerekend. Op basis van welke criteria dit gebeurt is niet duidelijk (wat zijn redelijke en transparante kosten en wie bepaalt dat) waardoor controle onmogelijk is en willekeur niet uit te sluiten is. De tekst moet op dit punt worden verduidelijkt.

42. Tot slot wenst de Commissie er de aandacht op de vestigen dat deze benadering – principiële kosteloosheid - haaks staat op artikel 7, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*, dat de niet-kosteloosheid van de gegevensverstrekkingen door het Rijksregister, die thans reeds algemeen als authentieke bron wordt erkend, vooropstelt. Momenteel zijn de vergoedingen die het Rijksregister mag aanrekenen vastgesteld bij koninklijk besluit⁷ genomen in uitvoering van bovenvermeld artikel 7.

43. In de mate dat het Rijksregister uit eigen beweging beslist om participerende overheidsdienst te worden of daartoe gedwongen wordt in toepassing van artikel 46 van de wet, kan dit tot problemen leiden. Het Rijksregister kan de principiële eis van kosteloosheid zoals voorzien in het ontwerp negeren net als eventuele beslissingen van het coördinatiecomité dienaangaande. Betekent dit dan dat de gegevens die in het Rijksregister zijn opgeslagen niet als authentiek kunnen worden gekwalificeerd?

44. In beginsel kan er door een koninklijk besluit geen afbreuk worden gedaan aan een wettelijke bepaling. *In casu* voorziet artikel 45 van de wet in de mogelijkheid om door een koninklijk besluit dat naderhand wordt bekrachtigd door een wet, wettelijke of reglementaire bepalingen op te heffen of aan te passen. Het voorgelegde ontwerp wordt echter genomen ter uitvoering van artikel 27, § 2, a), van de wet, niet van artikel 45.

10° terugmelding van fouten volgens procedure vastgesteld door het coördinatiecomité en correctie volgens model goedgekeurd door het coördinatiecomité

45. Dit criterium heeft betrekking op de nauwkeurigheid van de gegevens. In haar aanbeveling nr. 09/2012 vestigde de Commissie in randnummer 17 de aandacht op het volgende:

"De Commissie is van oordeel dat de nauwkeurigheid van de gegevens in een authentieke bron een cruciaal element betreft. Indien er zich in de authentieke bron foutieve gegevens bevinden zullen deze snel overal verspreid worden en allerlei gegevensverwerkingen binnen de overheidssector "besmetten". Dit wordt ook wel "rondpompen van vervuiling" genoemd⁸. Een dergelijk scenario moet absoluut worden vermeden".

---

⁷ Koninklijk besluit van 2 april 2003 *betreffende de vergoedingen waartoe de prestaties van het Rijksregister van de natuurlijke personen aanleiding geven*.

⁸ G. Overkleeft-Verburg, "Basisregistraties en rechtsbescherming. Over de dualisering van de bestuurlijke rechtsbetrekking", *Nederlands Tijdschrift voor Bestuursrecht* 2009, p. 80.

46. Vermits volgens artikel 2, 6°, van de wet een authentieke bron een gegevensbank is waarin authentieke gegevens gehouden worden, geldt de bovenvermelde opmerking dus per definitie ook voor de bestanddelen van de authentieke bron, zijnde de gegevens zelf.

47. Deze vaststelling resulteerde in een aantal aanbevelingen om de nauwkeurigheid van de gegevens te verzekeren waarvan het uitwerken van procedures voor de correctie van onjuistheden en meer in het bijzonder een terugmeldplicht er een was (zie randnummer 18 e.i. aanbeveling nr. 09/2012).

48. De opname van dit element van de aanbeveling nr. 09/2012 als een effectief criterium om de authentieke status te kunnen verwerven, roept dus *an sich* geen specifieke bedenkingen op in hoofde van de Commissie.

49. De terugmeldingsprocedure zal vastgesteld worden door het coördinatiecomité. De Commissie drukt de hoop uit dat het daarbij de follow-up⁹ van een terugmelding, namelijk:

- procedure op basis waarvan de authentieke bron, op eigen initiatief of op vraag van instanties die instaan voor de inzameling/validatie van de gegevens, fouten rechtzet in de bron;
- procedure krachtens dewelke de authentieke bron ontdekte fouten meldt aan de gebruikers;

eveneens in deze procedure integreert. Dit sluit trouwens aan bij de logica vervat in artikel 12, § 3, WVP (inzake het recht op verbetering): "*(...) deelt de verantwoordelijke voor de verwerking de verbeteringen of verwijderingen van gegevens (...) mee aan (...) de personen aan wie de onjuiste (...) gegevens zijn meegedeeld (...)*".

11° het coördinatiecomité heeft voor het gegeven de organisatie vastgesteld voor overleg met oog op verbetering van de kwaliteit, de beschikbaarheid en het gebruik van het gegeven

50. De Commissie ziet niet in waarin de meerwaarde van dit criterium bestaat. Artikel 28 van de wet voorziet in de mogelijkheid voor het coördinatiecomité om in zijn schoot werkgroepen op te rechten waaraan bijzondere taken kunnen worden toevertrouwd. De verbetering van de kwaliteit, de beschikbaarheid en het gebruik van een gegeven is typisch een opdracht die aan een werkgroep kan worden toevertrouwd.

---

⁹ Zie punten 18.e.ii en iii van de aanbeveling nr. 09/2012.

51. De Commissie stelt vast dat geen van de criteria oog heeft voor transparantie naar de burger toe. Deze vormde nochtans een bijzonder aandachtspunt in randnummer 23 van de aanbeveling nr. 09/2012 (informatieplicht, laagdrempelige procedures om hun recht van toegang/verbetering uit te oefenen, vermelden van de gegevens waarop een beslissing steunt). Dit aspect wordt best als een procedureel criterium toegevoegd.

**OM DEZE REDENEN,
de Commissie**

verleent een gunstig advies voor zover rekening wordt gehouden met de opmerkingen vermeld in de randnummers 9-14, 17, 20, 24, 26, 40 en 41.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere